İslâmiyet Tahripçileri

GÜNALTAY, 1949 yılında Meclis kürsüsünden şöyle demişti:

— Ben, bilerek inanan bir Müslümanım!

Aynı Günaltay, 1931 yılında neşrettiği 4 ciltlik eserinde (Cilt: 2, sayfa: 598) der ki:

«— Muhammed, kırk yaşına geldiği zaman peygamberliğini ilân ve vatandaşlarını, kendisinin bulduğu ve doğruluğuna inandığı bir dine davete başladı.»

Aynı eserde bir de şu hüküm vardır:

«— Peygamberin, etrafına topladığı insanlara söylediği vecizelerin heyet-i mecmuası Kur'andır.»

Bu sözler, Allah tarafından gelen Resul'ün, Vahyin ve Allah Kelâmının düpeduz inkârıdır. Böylelerine, yani bu turlu münkirlere şeriat dilinde mürtet, halk ağzıyle de murtat derler.

Ortada bu âbide veya koskocaman bir put çapındaki vesikalar dururken, ne yüzle, bu milletin öz dinini yıkmaktan başka gaye beslemediklerini inkâr ederler?

Dahası var:

Lozan muahedesinden sonra Tanin gazetesinde Hüseyin Cahit imzasiyle çıkan bir seri yazıda bu muahedeye asla inanılmadığı ve acısının 30 - 40 sene sonra çıkacağı yazılıdır. Ayrıca şöyle denilmektedir:

«— Bu millet, Lozan muahedesinin acılarını sonra anlar.»

Bir müminden gelmek yerine, Günaltay cinsinden en azılı bir münkirden gelen bu sözler, kâfirlere bile hayret ettiren Allahın bir cilvesi değil midir?

Hepimiz Lozan Anlaşmasının gizli bir cephesi olduğunu bilen ve işitmiş olan insanlarız. Şimdi, C.H.P. nin ikinci lideri mevkiindeki Günaltay, mesuliyeti efendisine ait olan bu gizli cepheyi umumi efkâra izah ve tesbit kuvvet ve cesaretini gösterebilir mi?

O Günaltay ki, 1949 yılında, tohumu Lozan Muahedesiyle atılan Müslümanlık tahripçiliğinin en korkunç eserini vermiş ve Allahtan bahsetmeyi bile yasak eden meşhur 163 üncü maddeyi kanunlaştırmıştır.

Biz bunlardan bahsederken bile utanıcımızdan çatlayacak hale geliyoruz; fakat onlar utanmıyorlar.

Eski Van Meb'usu
İBRAHİM ARVAS

Büyük doğu, cy: 22, 31 Temmuz 1959, s. 8.

İZÜ - İSMAİL KARA TÜRKİYE'DE DİNİ HAYAT ARŞİVİ